

Otrok se srečuje s štetjem že v **predšolskem obdobju** – nekateri med njimi preštevajo vse, kar vidijo, nekatere pa štetje ne zanima.

Če otrok **le** šteje, še ne pomeni, da je tudi usvojil **pojem števila**.

Pomembno je, da število, ki ga pove, **poveže** z ustreznim številom predmetov.

Spoznati mora, **katero število ima večjo vrednost in katero manjšo**; kako števila naraščajo in kako padajo.

Orientacija v številih je zelo pomembna na začetku šolanja, ko spoznavajo števila do 10, do 20 in do 100.

Ko obvlada orientacijo v manjšem obsegu, bo manj težav tudi pri večjih številih.

Kako lahko otroku pomagamo ?

Otrok ne more računati, če v številih ni orientiran, zato – **pomagajmo otroku pri razvijanju orientacije v številih in štetju**:

1. Otrok naj razume pojem količine:
 - Povemo število, otrok pa našteje ustrezno količino predmetov.
 - To količino prikaže na računalu (abacus).
 - To količino prikaže tudi na številskem traku ali na metru.
 - Našteje ustrezno količino denarja.

Otrok naj pove, kako neko število prikaže (ko je število večje od 10).

Npr. število **56** prikažemo tako, da najprej določimo ali poiščemo **50**, nato pa še **6**. Tako utrjuje pojem desetice in enice.

2. Pravilno prebere zapisano število.

3. Po poslušanju pravilno pokaže napisano število (na tomboli, stotičnem kvadratu, metru), kasneje sam zapiše število.
4. Pove, katero število je na določeni poziciji številskega traku, kjer sicer to število ni zapisano.
5. Določa večje oziroma manjše število.
6. Določa predhodnik in naslednik poljubnega števila.
7. Šteje v nekem izseku števil naprej, pa tudi nazaj.
8. Šteje v nekem izseku števil v korakih po 2, po 3, ... po 6, po 10 naprej, pa tudi nazaj.
9. Pove ali pokaže za 2 večje število (ali za 4 manjše itd.) od poljubnega števila,

Ko otrok obvlada take naloge, se je pripravljen spopasti tudi z računanjem.

Pomagajmo otroku pri računanju:

Ni napačno, če otrok uporablja **prstke**; ko jih ne bo več potreboval, jih ne bo uporabljal. Pomembno pa je, da jih uporabi **pravilno**, še posebej, ko računa do 20.

V obsegu **do 20** je pomembno znati **dobro in hitro** računati, saj je to osnova za pisno računanje.

Otrok naj vedno začne vaditi z računi, ki so njemu lažji.

Otrokova **motivacija** bo večja, če računi ne bodo napisani na listu (v zvezku), ampak **posamezno** na kartončkih, katere se lahko večkrat uporabi (odgovor le pove, ne zapiše).

Uporabimo razne didaktične **igre**, ki vključujejo štetje in računanje.

Matematične besedilne naloge spremenimo v »**uganke**« in otroka sprašujemo (ni mu potrebno prebrati naloge).

Otrok lahko tudi samo pove, kateri račun bi uporabil pri nalogi, ni potrebno, da ga tudi izračuna.

VAJE V RAČUNANJU

Potekajo naj čim več spontano, ob vsakodnevnih dejavnostih (koliko bonbonov imaš, koliko si jih pojedel...).

Starši otroka pri računanju spremljate in opazujete, kako si pomaga.

Upošteвайте načelo od lažjega k težjemu.

Ob lažjih nalogah se otrok "ogreje", sprosti in pozitivno naravna, nato nadaljujete z bolj zahtevnimi nalogami.

POMAGAJMO OTROKU PRI ŠTETJU IN RAČUNANJU

- nasveti za starše -

Pripravila Nina Žnidaršič, prof. def.
- specialna pedagoginja

Julij 2013